

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2009

Julkaistu Helsingissä 10 päivänä joulukuuta 2009

N:o 1012—1020

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1012	Laki Montenegron kanssa sijoitusten edistämisestä ja suojaamisesta tehdyn sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta	5069
1013	Laki Nepalin kanssa sijoitusten edistämisestä ja suojaamisesta tehdyn sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta	5070
1014	Laki Kenian kanssa sijoitusten edistämisestä ja suojaamisesta tehdyn sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta	5071
1015	Laki Panaman kanssa sijoitusten edistämisestä ja suojaamisesta tehdyn sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta	5072
1016	Laki isyyslain muuttamisesta	5073
1017	Laki eräistä kansainvälisluontoisista perheoikeudellisista suhteista annetun lain 18 ja 22 §:n kumoamisesta	5076
1018	Valtioneuvoston asetus maanpuolustuksen tieteellisestä neuvottelukunnasta	5077
1019	Oikeusministeriön asetus vangitsemisasioiden ja muiden kiireellisten asioiden käsittelystä käräjäoikeuksissa eräissä tapauksissa annetun oikeusministeriön asetuksen 4 §:n muuttamisesta	5079
1020	Verohallinnon päätös vuodelta 2010 toimitettavassa verotuksessa noudatettavista luontoisetujen laskentaperusteista	5080

N:o 1012

Laki

Montenegron kanssa sijoitusten edistämisestä ja suojaamisesta tehdyn sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta

Annettu Helsingissä 4 päivänä joulukuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Sijoitusten edistämisestä ja suojaamisesta Podgoricassa 14 päivänä marraskuuta 2008 Suomen tasavallan hallituksen ja Montenegron hallituksen välillä tehdyn sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset ovat lakina voimassa sellaisina kuin Suomi on niihin sitoutunut.

2 §

Tämän lain voimaantulosta säädetään tasavallan presidentin asetuksella.

Helsingissä 4 päivänä joulukuuta 2009

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

HE 91/2009
UaVM 8/2009
EV 109/2009

Ulkomaankauppa- ja kehitysministeri *Paavo Väyrynen*

N:o 1013

L a k i

Nepalin kanssa sijoitusten edistämisestä ja suojaamisesta tehdyn sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta

Annettu Helsingissä 4 päivänä joulukuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §
Katmandussa 3 päivänä helmikuuta 2009 Suomen tasavallan hallituksen ja Nepalin hallituksen välillä sijoitusten edistämisestä ja suojaamisesta tehdyn sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset ovat lakina voimassa sellaisina kuin Suomi on niihin sitoutunut.

2 §
Tämän lain voimaantulosta säädetään tasavallan presidentin asetuksella.

Helsingissä 4 päivänä joulukuuta 2009

Tasavallan Presidentti
TARJA HALONEN

Ulkomaankauppa- ja kehitysministeri *Paavo Väyrynen*

N:o 1014

L a k i

Kenian kanssa sijoitusten edistämisestä ja suojaamisesta tehdyn sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta

Annettu Helsingissä 4 päivänä joulukuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Sijoitusten edistämisestä ja suojaamisesta Helsingissä 2 päivänä syyskuuta 2008 Suomen tasavallan hallituksen ja Kenian tasavallan hallituksen välillä tehdyn sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset ovat lakina voimassa sellaisina kuin Suomi on niihin sitoutunut.

2 §

Tämän lain voimaantulosta säädetään tasavallan presidentin asetuksella.

Helsingissä 4 päivänä joulukuuta 2009

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ulkomaankauppa- ja kehitysministeri *Paavo Väyrynen*

N:o 1015

L a k i

Panaman kanssa sijoitusten edistämisestä ja suojaamisesta tehdyn sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta

Annettu Helsingissä 4 päivänä joulukuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §
Panamassa 19 päivänä helmikuuta 2009 Suomen tasavallan hallituksen ja Panaman tasavallan hallituksen välillä sijoitusten edistämisestä ja suojaamisesta tehdyn sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset ovat lakina voimassa sellaisina kuin Suomi on niihin sitoutunut.

2 §
Tämän lain voimaantulosta säädetään tasavallan presidentin asetuksella.

Helsingissä 4 päivänä joulukuuta 2009

Tasavallan Presidentti
TARJA HALONEN

Ulkomaankauppa- ja kehitysministeri *Paavo Väyrynen*

N:o 1016

L a k i

isyyslain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 4 päivänä joulukuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 5 päivänä syyskuuta 1975 annetun isyyslain (700/1975) 6 §, 20 §:n 1 momentti ja 24 §, sellaisena kuin niistä on 20 §:n 1 momentti laissa 959/2006, sekä *lisätään* lakiin uusi 7 luku seuraavasti:

6 §

Isyyden selvittämisen toimeenpanija

Isyyden selvittämisestä huolehtii äidin kotikunnan lastenvalvoja. Jos äiti on kuollut tai hänellä ei ole Suomessa kotikuntaa, isyyden selvittämisestä huolehtii lapsen kotikunnan lastenvalvoja tai, jos lapsella ei ole täällä kotikuntaa, sen kunnan lastenvalvoja, jossa lapsi oleskelee.

Jos mies haluaa tunnustaa isyytensä eikä isyyden selvittäminen kuulu minkään 1 momentissa tarkoitetun kunnan lastenvalvojalle, isyyden selvittämisestä huolehtii miehen kotikunnan lastenvalvoja.

Jos isyyden selvittäminen ei 1 ja 2 momentin mukaan kuulu minkään kunnan lastenvalvojalle, isyyden selvittämisestä huolehtii Helsingin kaupungin lastenvalvoja.

20 §

Tunnustamisen voimaansaattaminen

Kun mies on tunnustanut isyytensä, tulee sen lastenvalvojan, jolle isyyden selvittäminen 6 §:n mukaan kuuluu, viipymättä lähettää

tunnustamista koskevat asiakirjat ja isyyden selvittämisestä laadittu pöytäkirja sille maistraatille, joka on 2 momentin mukaan toimivaltainen ratkaisemaan asian.

24 §

Lapsen puhevallan käyttäminen

Isyyden vahvistamista koskevassa oikeudenkäynnissä alaikäisen lapsen puhevaltaa saa käyttää se lastenvalvoja, joka tämän lain nojalla on huolehtinut isyyden selvittämisestä. Lastenvalvojalla ei kuitenkaan ole puhevaltaa, jos Suomen viranomaisten kansainvälinen toimivalta perustuu muuhun kuin 48 §:n 1 momentin 1 tai 2 kohdassa tarkoitettuun seikkaan.

Isyyden vahvistamista koskevassa oikeudenkäynnissä alaikäisen lapsen puhevaltaa saavat lastenvalvojan ohella käyttää lapsen huoltaja ja 15 vuotta täyttänyt lapsi itse siten kuin oikeudenkäymiskaaren 12 luvussa säädetään.

Tuomioistuimen tulee varata tilaisuus tulla kuulluksi jokaiselle, joka 1 tai 2 momentin mukaan saa käyttää lapsen puhevaltaa.

7 luku

Kansainvälisen yksityisoikeuden alaan kuuluvat säännökset

47 §

Isyyden määräytyminen välittömästi lain nojalla

Isyys määräytyy välittömästi lain nojalla Suomen lain mukaan, jos:

1) lapsen äidillä lapsen syntymän aikaan on asuinpaikka Suomessa; tai

2) lapsen äidillä ei lapsen syntymän aikaan ole asuinpaikkaa missään valtiossa ja hän oleskelee tuolloin Suomessa tai on täällä turvapaikanhakijana.

Jos Suomen lakia ei 1 momentin mukaan sovelleta, isyys määräytyy välittömästi lain nojalla sen valtion lain mukaan, jota on sovellettava siinä valtiossa, jossa:

1) lapsen äidillä lapsen syntymän aikaan on asuinpaikka; tai

2) lapsen äiti lapsen syntymän aikaan oleskelee tai on turvapaikanhakijana, jos äidillä ei tuolloin ole asuinpaikkaa missään valtiossa.

Jos lapsella kuitenkin on syntymän aikaan kaikki asiaan vaikuttavat seikat huomioon ottaen läheisempi yhteys johonkin muuhun valtioon kuin siihen, jonka laki 1 tai 2 momentin mukaan tulisi sovellettavaksi, isyyden määrittämiseen välittömästi lain nojalla sovelletaan tuossa valtiossa sovellettavaa lakia.

Jos isyysuhde on lapsen syntymän jälkeen vakiintunut muussa kuin 1—3 momentissa tarkoitettussa valtiossa sovellettavan lain mukaiseksi ja lapsella on läheinen yhteys tuohon valtioon, isyyden määrittämiseen välittömästi lain nojalla sovelletaan 1—3 momentista poiketen tuossa valtiossa sovellettavaa lakia.

48 §

Suomen viranomaisten kansainvälinen toimivalta

Suomen viranomaiset ovat toimivaltaisia isyyttä koskevassa asiassa, jos:

1) lapsella on Suomessa asuinpaikka;

2) lapsella ei ole asuinpaikkaa missään valtiossa, mutta hän oleskelee Suomessa tai on

täällä turvapaikanhakijana;

3) vastaajalla tai ainakin yhdellä heistä on tai viimeksi ennen kuolemaansa oli Suomessa asuinpaikka;

4) vastaajalla ei ole asuinpaikkaa missään valtiossa, mutta hän oleskelee tai viimeksi ennen kuolemaansa oleskeli Suomessa tai on täällä turvapaikanhakijana; taikka

5) lapsi tai mies on tai viimeksi ennen kuolemaansa oli Suomen kansalainen eikä asiaa voida ratkaista siinä vieraassa valtiossa, jossa lapsella tai miehellä on asuinpaikka ja asian ratkaisemiselle Suomessa on erityinen syy.

Isyyden selvittämistä ja tunnustamista koskevassa asiassa Suomen viranomaiset ovat sen lisäksi, mitä 1 momentissa säädetään, toimivaltaisia, jos mies haluaa tunnustaa isyytensä ja:

1) miehellä on Suomessa asuinpaikka; taikka

2) miehellä ei ole asuinpaikkaa missään valtiossa, mutta hän oleskelee Suomessa tai on täällä turvapaikanhakijana.

49 §

Vieraassa valtiossa vireillä olevan asian vaikutus

Jos vieraan valtion viranomaisessa on vireillä isyyttä koskeva asia ja on ilmeistä, että asiassa annettava päätös tunnustetaan Suomessa, Suomen viranomaisen on keskeytettävä saman, täällä myöhemmin vireille tulleen asian käsittely, kunnes on selvitetty, tunnustetaanko vieraassa valtiossa annettu päätös täällä.

Suomen viranomainen voi kuitenkin olla keskeyttämättä asian käsittelyä tai jatkaa keskeytetyn asian käsittelyä, jos osoitetaan, että ratkaisun saaminen muutoin kohtuuttomasti viivästyisi.

50 §

Sovellettava laki

Isyyttä koskevassa asiassa sovelletaan Suomen lakia, jollei 47 §:stä muuta johdu.

51 §

Vieraassa valtiossa annetun päätöksen tunnustaminen

Isyydestä vieraassa valtiossa annettu päätös, joka on voimassa siinä valtiossa, tunnustetaan Suomessa ilman eri vahvistusta.

Vieraassa valtiossa annettua päätöstä ei kuitenkaan tunnusteta, jos:

1) päätöksen antaneen vieraan valtion viranomaisen toimivalta ei perustunut kenenkään osapuolen asuin- tai kotipaikkaan, kansalaisuuteen tai muuhun sellaiseen liittymään, joka huomioon ottaen viranomaisella olisi ollut perusteltu syy ottaa asia käsiteltäväkseen;

2) päätös on annettu pois jäänyttä vastaan eikä haastehakemusta tai vastaavaa asiakirjaa ole annettu tiedoksi pois jääneelle niin hyvissä ajoin ja sillä tavalla, että hän olisi voinut valmistautua vastaamaan asiassa;

3) päätös on ristiriidassa sellaisen Suomessa annetun isyyttä koskevan päätöksen kanssa, jota koskeva oikeudenkäynti on tullut vireille ennen ulkomailla annettuun päätökseen johtanutta oikeudenkäyntiä;

4) päätös on ristiriidassa sellaisen vieraassa valtiossa aikaisemmin annetun isyyttä koskevan päätöksen kanssa, joka tunnustetaan Suomessa; taikka

5) päätös on vastoin Suomen oikeusjärjestyksen perusteita.

Päätöksenä, jota 1 ja 2 momentissa tarkoitetaan, pidetään tuomioistuimen ja muun viranomaisen päätöstä sekä oikeustoimen vahvistamista tai rekisteröintiä, jos lapsen ja miehen välistä suhdetta pidetään tällaisen toimenpiteen seurauksena isyysuhteena tai isyysuhteen katsotaan tällaisen toimenpiteen vuoksi lakanneen siinä valtiossa, jossa rekisteröinti tai muu toimenpide on suoritettu.

Helsingissä 4 päivänä joulukuuta 2009

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

52 §

Vieraassa valtiossa annetun päätöksen vahvistaminen

Helsingin hovioikeus voi hakemuksesta vahvistaa, tunnustetaanko vieraassa valtiossa isyydestä annettu päätös Suomessa.

Asiaa käsiteltäessä hovioikeuden on varattava lapselle, isälle, äidille tai jollekulle muulle tilaisuus tulla kuulluksi, jos kuuleminen on tarpeen asian selvittämiseksi ja kuul-tavan olinpaikka on vaikeuksitta selvitettävissä.

53 §

Säännösten toissijaisuus

Tämän luvun säännöksiä on sovellettava ainoastaan, jollei pohjoismaisten isyysratkaisujen tunnustamisesta annetusta laista (352/1980) muuta johdu.

54 §

Suomen oikeusjärjestyksen perusteiden vastaisuus

Vieraan valtion lain säännös on jätettävä huomiotta, jos sen soveltaminen johtaisi Suomen oikeusjärjestyksen perusteiden vastaiseen tulokseen.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 2010.

Tätä lakia on sovellettava, vaikka lapsi on syntynyt ennen tämän lain voimaantuloa.

Tämä laki ei kuitenkaan rajoita Suomen viranomaisten kansainvälistä toimivaltaa tapauksissa, joissa lapsi on syntynyt ennen tämän lain voimaantuloa.

Oikeusministeri *Tuija Brax*

N:o 1017

L a k i

eräistä kansainvälisluontoisista perheoikeudellisista suhteista annetun lain 18 ja 22 §:n kumoamisesta

Annettu Helsingissä 4 päivänä joulukuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §
Tällä lailla kumotaan eräistä kansainvälisluontoisista perheoikeudellisista suhteista 5 päivänä joulukuuta 1929 annetun lain (379/1929) 18 ja 22 §.

2 §
Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 2010.

Helsingissä 4 päivänä joulukuuta 2009

Tasavallan Presidentti
TARJA HALONEN

Oikeusministeri *Tuija Brax*

N:o 1018

Valtioneuvoston asetus
maanpuolustuksen tieteellisestä neuvottelukunnasta

Annettu Helsingissä 3 päivänä joulukuuta 2009

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty puolustusministeriön esittelystä, säädetään:

1 §

Neuvottelukunnan tarkoitus

Puolustusministeriön hallinnonalalla toimii sotilaallista maanpuolustusta tukevan tutkimuksen sekä turvallisuustutkimuksen edistämiseksi maanpuolustuksen tieteellinen neuvottelukunta.

2 §

Tehtävät

Neuvottelukunnan tehtävänä on:

- 1) edistää neuvottelukunnan toimialaan kuuluvaa tutkimustoimintaa;
- 2) toimia neuvottelukunnan toimialaan kuuluvan tutkimustoiminnan asiantuntijaverkostona;
- 3) tehdä aloitteita ja rahoitusesityksiä tutkimushankkeiden toteuttamiseksi sekä huolehtia tutkimushankkeiden seurannasta ja tulosten tiedottamisesta;
- 4) antaa lausuntoja tehtäviinsä kuuluvista asioista;
- 5) suorittaa muut puolustusministeriön sille antamat tehtävät.

3 §

Kokoonpano

Valtioneuvosto asettaa neuvottelukunnan kolmeksi vuodeksi kerrallaan. Neuvottelukunnassa on puheenjohtaja, varapuheenjohtaja sekä kahdeksan eri tieteenaloja edustavaa jäsentä ja tarvittava määrä viranomaisia edustavia jäseniä. Kullakin jäsenellä on henkilökohtainen varajäsen.

Puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan tulee edustaa tieteellisen tutkimustoiminnan yleistä tuntemusta. Jäsenet edustavat luonnontieteitä, teknisiä tieteitä, lääke- ja terveystieteitä, yhteiskuntatieteitä sekä tarvittaessa muita neuvottelukunnan toimialan kannalta tärkeitä tieteenaloja. Viranomaisjäsenet edustavat puolustusministeriön, sisäasiainministeriön, työ- ja elinkeinoministeriön, liikenne- ja viestintäministeriön sekä sosiaali- ja terveysministeriön hallinnonaloja sekä tarvittaessa muita neuvottelukunnan toimialaan liittyviä hallinnonaloja.

Jos puheenjohtaja, varapuheenjohtaja taikka jäsen tai varajäsen eroaa kesken toimikauden tai on pysyvästi estynyt osallistumasta neuvottelukunnan toimintaan, puolus-

tusministeriö määrää hänen tilalleen uuden henkilön jäljellä olevaksi toimikaudeksi.

4 §

Jaostot

Neuvottelukunta voi asettaa asiantuntijajäseniä, joiden lukumäärän ja toimialan päättää neuvottelukunnan esityksestä puolustusministeriö. Neuvottelukunta voi lisäksi asettaa tarvittavan määrän paikallisjaostoja.

Neuvottelukunta määrää jaostoille puheenjohtajan, varapuheenjohtajan ja jaoston toiminnan kannalta tarvittavan määrän jäseniä.

Neuvottelukunta antaa jaostoille tarvittaessa tarkemmat ohjeet jaostojen tehtävistä ja niiden toteuttamisesta.

5 §

Asioiden käsittely

Neuvottelukunta ja jaostot kokoontuvat puheenjohtajan tai hänen estyneenä ollessaan varapuheenjohtajan kutsusta ja ovat päätösvaltaisia, kun saapuvilla on puheenjohtajan tai varapuheenjohtajan lisäksi vähintään puolet jäsenistä.

Asiat päätetään yksinkertaisella äänten enemmistöllä. Äänten mennessä tasan ratkaisee puheenjohtajan ääni.

Neuvottelukunta ja jaostot voivat kuulla asiantuntijoita.

6 §

Sihteeristö

Neuvottelukunnalla on pääsihteeri, jonka

Helsingissä 3 päivänä joulukuuta 2009

puolustusministeriö nimittää virkaan. Pääsihteeriä nimitettäessä on asiassa hankittava neuvottelukunnan lausunto. Neuvottelukunnalla voi lisäksi olla muita, hallinnonalojen tähän tehtävään osoittamia pää- tai sivutoimisia sihteereitä. Muut sihteerit ottaa neuvottelukunta.

7 §

Palkkiot ja korvaukset

Neuvottelukunnan ja jaostojen puheenjohtajalle, varapuheenjohtajalle, jäsenelle, varajäsenelle, asiantuntijalle ja sihteerille voidaan maksaa kokouspalkkio, joka on enintään kulloinkin voimassa olevan kokouspalkkioista annetun valtiovarainministeriön suosituksen mukainen. Kokouspalkkioiden suuruuden vahvistaa puolustusministeriö.

Matkoista aiheutuvat kustannukset korvataan matkakustannusten korvaamisesta tehdyn virka ja työehtosopimuksen mukaisesti.

8 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2010.

Tällä asetuksella kumotaan 14 päivänä helmikuuta 2002 annettu valtioneuvoston asetus maanpuolustuksen tieteellisestä neuvottelukunnasta (107/2002).

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Puolustusministeri *Jyri Häkämies*

Vanhempi hallitussihteeri Minnamaria Nurminen

N:o 1019

Oikeusministeriön asetus**vangitsemisasioiden ja muiden kiireellisten asioiden käsittelystä käräjäoikeuksissa eräissä tapauksissa annetun oikeusministeriön asetuksen 4 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 25 päivänä marraskuuta 2009

Oikeusministeriön päätöksen mukaisesti *muutetaan* vangitsemisasioiden ja muiden kiireellisten asioiden käsittelystä käräjäoikeuksissa eräissä tapauksissa 28 päivänä marraskuuta 2003 annetun oikeusministeriön asetuksen (1000/2003) 4 § seuraavasti:

4 §

Päivystävät käräjäoikeudet

Hovioikeuspiirien päivystysalueilla päivystävät 2 §:n 1 momentissa mainittuina vuorokausina seuraavat käräjäoikeudet:

1) Turun hovioikeuspiirin päivystysalueella Ahvenanmaan, Kanta-Hämeen, Länsi-Uusimaan, Pirkanmaan ja Varsinais-Suomen käräjäoikeudet;

2) Vaasan hovioikeuspiirin päivystysalueella Etelä-Pohjanmaan, Keski-Pohjanmaan, Keski-Suomen, Pohjanmaan ja Satakunnan käräjäoikeudet;

3) Itä-Suomen hovioikeuspiirin päivystysalueella Etelä-Savon, Kainuun, Pohjois-Karjalan ja Pohjois-Savon käräjäoikeudet;

4) Helsingin hovioikeuspiirin päivystys-

alueella Espoon, Itä-Uudenmaan, Tuusulan ja Vantaan käräjäoikeudet;

5) Kouvolan hovioikeuspiirin päivystysalueella Etelä-Karjalan, Hyvinkään, Kymenlaakson ja Päijät-Hämeen käräjäoikeudet;

6) Rovaniemen hovioikeuspiirin päivystysalueella Kemi-Tornion, Lapin, Oulun ja Ylivieska-Raahen käräjäoikeudet.

Hovioikeuspiirin päivystysalueeseen kuuluvat käräjäoikeudet päivystävät kukin vuorollaan erikseen. Helsingin käräjäoikeus päivystää jatkuvasti.

Jokainen käräjäoikeus voi käsitellä omaan tuomiopiiriinsä kuuluvan asian, vaikka käräjäoikeus ei olekaan päivystysvuorossa.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2010.

Helsingissä 25 päivänä marraskuuta 2009

Oikeusministeri *Tuija Brax*Hallitussihteeri *Mika Risla*

N:o 1020

Verohallinnon päätös**vuodelta 2010 toimitettavassa verotuksessa noudatettavista luontoisetujen laskentaperusteista**

Annettu Helsingissä 25 päivänä marraskuuta 2009

Verohallitus on 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun tuloverolain (1535/1992) 64 §:n 1 momentin ja 76 §:n 1 momentin 5 kohdan sellaisena kuin se on laissa 1549/1995, nojalla määrännyt:

1 §

Kotimaassa ja ulkomailla työnantajalta saadut luontoisedut on arvioitava seuraavien perusteiden mukaan:

Asuntoetu ja sähkön käyttöoikeus

2 §

Asuntoedun ja siihen sisältyvän lämmityksen raha-arvot ovat keskuslämmitysasunnoissa seuraavat:

Pääkaupunkiseutu, (Helsinki, Espoo, Kauniainen, Vantaa) edun arvo

Asunto valmistunut:	Edun arvo euro/kk
ennen vuotta 1961	150 € + 9,10 € neliömetriltä
vuosina 1961–1983	135 € + 7,20 € neliömetriltä
vuonna 1984 tai myöhemmin	145 € + 7,80 € neliömetriltä

Muu Suomi, edun arvo

Asunto valmistunut:	Edun arvo euro/kk
ennen vuotta 1984	94 € + 5,20 € neliömetriltä
vuosina 1984–1991	95 € + 6,10 € neliömetriltä
vuonna 1992 tai myöhemmin	103 € + 7,00 € neliömetriltä

Aravarajoituslaissa (1190/93) tarkoitettujen asuntojen luontoisetuarvo on 1 momentista poiketen enintään asunnosta perittävän vuokran määrä.

Tuloverolain (1549/95) 76 §:n 1 momentin 5 kohdassa tarkoitettun ulkomailla saadun asuntoedun arvo on asunnon käypä vuokra, kuitenkin enintään 50 prosenttia 1 momentin mukaisesta pääkaupunkiseudulla sijaitsevan vuonna 1984 tai myöhemmin valmistuneen asunnon luontoisetuarvosta.

Jos matkatoimiston tai matkanjärjestäjän palveluksessa oleva palkansaaja, joka on työ-

sopimuksen mukaan siirtovelvollinen, joutuu ulkomaantyöskentelyn aikana työnantajan määräyksestä vaihtamaan työskentelypaikka-kuntaa ja asuntoa kalenterivuoden aikana, asuntoedun arvo lasketaan 25 m²:n mukaan.

3 §

Asunnon valmistumisvuotena pidetään rakennuksen valmistumisvuotta. Jos rakennus on kokonaisuudessaan peruskorjattu, valmistumisvuotena pidetään rakennuksen korjausvuotta.

4 §

Jos palkansaaja vastaa itse lämmityskustannuksista keskuslämmitysasunnossa, 2 §:ssä tarkoitettua edun arvoa vähennetään 1,44 € neliömetriltä kuukaudessa.

5 §

Asuntoedun ja siihen sisältyvän lämmityksen raha-arvo uunilämmitysasunnossa on 3,62 € neliömetriltä kuukaudessa. Jos palkansaaja vastaa itse lämmityskustannuksista, edun arvo on 2,46 € neliömetriltä kuukaudessa.

6 §

Asuntoetuun liittyvän rajoittamattoman sähkökäyttöoikeuden arvo on 0,61 € neliömetriltä kuukaudessa. Edun arvo ei sisällä asunnon lämmitystä sähköllä.

Sähkölämmiteinen asunto rinnastetaan asuntoedun arvoa määrättäessä keskuslämmitysasuntoon.

7 §

Asuntoedun raha-arvo yhteishuoneessa lämpöineen ja valoineen on keskuslämmityshuoneessa 105 € kuukaudessa. Uunilämmityshuoneessa edun raha-arvo on 38 € kuukaudessa.

8 §

Asuntoedun raha-arvoa laskettaessa luetaan asunnon pinta-alaan varsinaiset asuinhuoneet ja palkansaajan tai hänen perheensä asumiseen liittyvät rakennustilat kuten sauna, uima-allas ja askartelutilat. Autotallia ei lueta asunnon pinta-alaan.

Ennen vuotta 1961 valmistuneessa asunnossa luetaan asunnon pinta-alaan asuntoedun raha-arvoa laskettaessa 150 neliometriä ylittävältä osalta puolet 1 momentissa tarkoitetuista tiloista.

9 §

Jos asuntojen vuokratason on todettu kunnassa olevan edellä 2 §:n 1 momentissa tarkoitettuja asuntoedun arvoja alhaisemman, voidaan näitä arvoja yleisesti kunnassa alen-
taa, kuitenkin enintään 20 prosentilla.

Vastaavasti voidaan edellä 2 §:n 1 momentissa tarkoitettuja asuntoedun arvoja tai niiden tämän pykälän 1 momentin mukaisesti

muutettuja arvoja alentaa asunnon kunnassa olevan sijaintipaikan perusteella, kuitenkin enintään 20 prosentilla.

Autotallietu

10 §

Lämmitetyn autotallin tai hallipaikan raha-arvo on pääkaupunkiseudulla 65 € ja muun Suomen alueella 42 € kuukaudessa. Kylmän autotallin tai hallipaikan raha-arvo on pääkaupunkiseudulla 42 € ja muun Suomen alueella 33 € kuukaudessa.

Ravintoetu

11 §

Ravintoedun, joka on saatu 1.1.2010–30.6.2010, arvo on 5,70 € aterian kohden, jos edun hankkimisesta työnantajalle aiheutuneiden välittömien kustannusten ja näiden kustannusten arvonlisäveron määrä on vähintään 5,70 € ja enintään 9,50 €. Jos tämä määrä alittaa 5,70 € tai ylittää 9,50 €, edun arvona pidetään välittömien kustannusten ja näiden kustannusten arvonlisäveron määrää.

Ravintoedun, joka on saatu 1.7.2010–31.12.2010, arvo on 5,30 € aterian kohden, jos edun hankkimisesta työnantajalle aiheutuneiden välittömien kustannusten ja näiden kustannusten arvonlisäveron määrä on vähintään 5,30 € ja enintään 8,80 €. Jos tämä määrä alittaa 5,30 € tai ylittää 8,80 €, edun arvona pidetään välittömien kustannusten ja näiden kustannusten arvonlisäveron määrää.

12 §

Välittömiä kustannuksia ovat aterian valmistuksessa käytetyt raaka-aineet sekä aterian valmistus- ja tarjoilupalkat sosiaalikutannuksineen. Jos työnantaja on sopinut ruokailupaikan kanssa työpaikkaruokailun järjestämisestä (sopimusruokailu), välittöminä kustannuksina pidetään työnantajan aterialta ruokailupaikalle suorittamaa määrää.

Välittöminä kustannuksina ei pidetä aterian kuljettamisesta ruokailupaikalle aiheutuneita kustannuksia.

Palkansaajan työnantajalle aterialta suorittamaa korvausta ei oteta huomioon välittömien kustannusten määrää laskettaessa, vaan se vähennetään ravintoedun raha-arvosta.

13 §

Sairaalan, koulun, päiväkodin tai muun vastaavan laitoksen henkilökuntaan kuuluvan laitospuokailun yhteydessä saaman ravintoedun arvona pidetään 4,28 € ateriala kohden, kun etu on saatu 1.1.2010–30.6.2010, ja 3,96 euroa ateriala kohden, kun etu on saatu 1.7.2010–31.12.2010. Koulun, päiväkodin tai vastaavan laitoksen henkilökunnan oppilaiden tai hoidettavien ruokailun valvonnan yhteydessä saaman ravintoedun arvo on 3,42 € ateriala kohden, kun etu on saatu 1.1.2010–30.6.2010 ja 3,18 € ateriala kohden, kun etu on saatu 1.7.2010–31.12.2010.

Hotelli- ja ravintola-alan henkilökunnan ja lentohenkilöstön lennon aikana saaman ravintoedun arvona pidetään 4,85 € ateriala kohden, kun etu on saatu 1.1.2010–30.6.2010, ja 4,49 € ateriala kohden, kun etu on saatu 1.7.2010–31.12.2010.

14 §

Muun kuin sopimusruokailuun liittyvän ruokailulipukkeen muodossa tai muuta vastaavaa maksutapaa käyttäen järjestetyn edun arvo on 75 % ruokailulipukkeen nimellisarvosta. Edun arvo on kuitenkin vähintään 5,70 €, kun etu on saatu 1.1.2010–30.6.2010, ja vähintään 5,30 €, kun etu on saatu 1.7.2010–31.12.2010. Ruokailulipuke arvostetaan nimellisarvoonsa, jos sen arvo on yli 9,50 euroa ja se on saatu 1.1.2010–30.6.2010 tai jos sen arvo on yli 8,80 euroa ja se on saatu 1.7.2010–31.12.2010.

Ruokailulipukkeen arvostaminen 1 momentin mukaisesti 75 prosenttiin nimellisarvostaan edellyttää, että sitä voidaan käyttää ainoastaan ateriointiin eikä sitä vastaan saa rahaa, elintarvikkeita tai muita hyödykkeitä. Muussa tapauksessa lipuke arvostetaan nimellisarvoonsa. Palkansaajalle voidaan antaa edellä mainitulla tavalla arvostettuna vain yksi lipuke sellaista tosiasiallista kotimaan työssäolopäivää kohden, jona työpaikkaruokailua vastaavaa ateriala ei ole työnantajan toimesta muulla tavoin järjestetty.

Täysihoidoetu

15 §

Asunnon, ravinnon, valon ja lämmön sisäl-

tävän edun arvo on 431 € kuukaudessa yhdessä huoneessa sekä 415 € kuukaudessa yhteishuoneessa, kun etu on saatu 1.1.2010–30.6.2010, ja 407 € kuukaudessa yhdessä huoneessa sekä 392 € kuukaudessa yhteishuoneessa, kun etu on saatu 1.7.2010–31.12.2010.

16 §

Merimiespalveluksessa olevan henkilön merimiehenä saaman luontoisedun arvo on 11,40 € päivää kohden tai enintään 256,50 € kuukaudessa, kun etu on saatu 1.1.2010–30.6.2010 ja 10,60 € päivää kohden tai enintään 238,50 € kuukaudessa, kun etu on saatu 1.7.2010–31.12.2010

Autoetu

17 §

Jos palkansaaja tai hänen perheensä käyttää yksityisajoihin työnantajan henkilö- tai pakettiautoa, verovelvollisen saama etu katsotaan autoeduksi. Autoedun arvo vahvistetaan auton rekisteriotteeseen merkityn käyttöönottovuoden perusteella eri ikäryhmissä seuraavasti:

a) Ikäryhmä A (vuosina 2008–2010 käyttöönotetut autot)

Vapaa autoetu:

Edun arvo kuukaudessa on 1,4 % auton uushankintahinnasta lisättyä 270 eurolla tai 18 sentillä kilometriltä.

Auton käyttöetu:

Edun arvo kuukaudessa on 1,4 % auton uushankintahinnasta lisättyä 105 eurolla tai 7 sentillä kilometriltä.

b) Ikäryhmä B (vuosina 2005–2007 käyttöönotetut autot)

Vapaa autoetu:

Edun arvo kuukaudessa on 1,2 % auton uushankintahinnasta lisättyä 285 eurolla tai 19 sentillä kilometriltä.

Auton käyttöetu:

Edun arvo kuukaudessa on 1,2 % auton uushankintahinnasta lisättyä 120 eurolla tai 8 sentillä kilometriltä.

c) Ikäryhmä C, (ennen vuotta 2005 käyttöönotetut autot)

Vapaa autoetu:

Edun arvo kuukaudessa on 0,9 % auton uushankintahinnasta lisättynä 300 eurolla tai 20 sentillä kilometriltä.

Auton käyttöetu:

Edun arvo kuukaudessa on 0,9 % auton uushankintahinnasta lisättynä 135 eurolla tai 9 sentillä kilometriltä.

Ulkomailla saatu autoetu (ennen vuotta 2008 käyttöönotetut autot)

	Kuukausi-	Ajopäiväkirjan tai muun verovelvollisen	
	kohtainen	tai veroviranomaisen esittämän	
	arvo	luotettavan selvityksen perusteella	
		määräytyvä arvo	
	euro/kk	perusarvoeuro/kk	+ kilometrikohtainen
			arvo euro/km
– vapaa autoetu	729	264	0,31
– auton käyttöetu	459	264	0,13

Kilometrikohtaisen arvon käyttäminen edellyttää ajopäiväkirjaa tai muuta luotettavaa selvitystä autolla ajetuista kilometrimääristä. Verotusta toimitettaessa autoedun arvoa voidaan korottaa, jos on ilmeistä, että autolla vuoden aikana ajettujen yksityisajojen määrä ylittää 18 000 kilometriä.

Jos palkansaajan luontoisetuauto hänen työnsä vuoksi vaihtuu kuukauden aikana useita kertoja, perusarvo lasketaan sen auton mukaan, joka hänellä on ollut käytössään suurimman osan kuukaudesta.

18 §

Perusarvolla tarkoitetaan auton uushankintahinnasta laskettua prosenttiosuutta.

Uushankintahinnalla tarkoitetaan automallin maahantuojan tai sen puuttuessa tukku-kaupan ilmoittamaa auton käyttöönottokuukauden alussa voimassa ollutta automallin yleistä suositushintaa vähennettynä 3 400 eurolla. Tästä hinnasta lasketaan 17 §:ssä mainittu prosentti. Saatu arvo pyöristetään lähinnä alempaan 10 euroon.

Ulkomailla saadun autoedun arvo määräytyy auton rekisteriotteeseen merkityn käyttöönottovuoden perusteella 17 §:n mukaisesti. Vuoden 2007 jälkeen käyttöönotettujen autojen perusarvo lasketaan edellä 1 momentissa tarkoitettulla tavalla kuitenkin niin, että auton uushankintahinta on auton hankintamaan hinta mahdollisine veroineen vähennettynä 3 400 eurolla.

19 §

Jos luontoisetuautolla ajettujen työajojen määrä on kalenterivuoden aikana yli 30 000 kilometriä, tai palkansaaja joutuu vaihtamaan luontoisetuautoa 17 §:n 3 momentissa tarkoitettulla tavalla, edun perusarvo on 80 prosenttia edellä 17 ja 18 §:ssä tarkoitettua perusarvosta.

20 §

Autoon hankitut lisävarusteet autopuhelinta ja tavanomaisia talvipyöriä lukuun ottamatta otetaan huomioon autoedun arvoa määrittäessä. Autopuhelimen arvona käytetään matkapuhelinedun arvoa.

Lisävarusteiden arvo lisätään auton uushankintahintaan siltä osin kuin niiden arvo ylittää 850 €. Jos työnantajan lisävarusteista saama alennus ylittää tavanomaisen käteistms. alennuksen, lisävarusteiden arvona käytetään niiden yleistä suositushintaa.

21 §

Vapaa autoetu on kysymyksessä, kun työnantaja suorittaa autosta johtuvat kustannukset. Auton käyttöetu on kysymyksessä, kun palkansaaja suorittaa itse ainakin auton polttoainekulut.

Palkansaajan auton kustannuksista työnantajalle suorittama korvaus vähennetään vapaan autoedun tai auton käyttöedun raha-arvosta.

N:o 1020

22 §

Autoetua vahvistettaessa luetaan yksityisajoihin myös auton käyttäminen asunnon ja työpaikan välisiin matkoihin.

23 §

Autoedun raha-arvoa on korotettava 420 eurolla kuukaudessa tai 28 sentillä kilometriä kohden, jos auton kuljettamisesta huolehtii työnantajan palkkaama kuljettaja.

24 §

Edellä 17 §:ssä tarkoitetusta ajopäiväkirjasta on käytävä ilmi autolla verovuonna päivittäin ajettu kilometrimäärä.

Autolla ajetuista työajoista on ajopäiväkirjaan merkittävä päivittäin seuraavat tiedot:

- ajon alkamis- ja päättymisajankohta,
- ajon alkamis- ja päättymispaikka sekä tarvittaessa ajoreitti,
- matkamittarin lukema ajon alkaessa ja päättyessä,
- matkan pituus,
- ajon tarkoitus ja
- auton käyttäjä.

Puhelinetu

25 §

Työnantajan palkansaajan kotiin kustanta-

Helsingissä 25 päivänä marraskuuta 2009

Pääjohtaja *Mirjami Laitinen*

masta puhelimesta muodostuvan puhelinedun raha-arvo on 20 euroa kuukaudessa. Edun arvo kattaa puheluista aiheutuneet kustannukset.

Työnantajan palkansaajalle kustantaman matkapuhelimen luontoisetuarvo on 20 euroa kuukaudessa. Edun arvo kattaa puheluista, tekstiviesteistä ja multimediateksteistä aiheutuneet kustannukset.

Käyvän arvon soveltaminen

26 §

Sellaisen edun raha-arvona, jonka käypä hinta ilmeisesti on tämän päätöksen mukaista raha-arvoa alhaisempi tai jota edellä ei ole mainittu, on pidettävä sen käypää arvoa.

Tämän päätöksen mukaisesta edun raha-arvosta vähennetään työnantajan palkansaajalta perimä korvaus.

Voimaantulo

27 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2010 ja sitä sovelletaan toimitettaessa ennakonpidätystä vuonna 2010 ja vuodelta 2010 toimitettavassa verotuksessa.

Ylitarkastaja *Merja Hartikka-Simula*